

[Forsvarsministeren.]

været orienteret om på forhånd. Hvis man for et år siden havde accepteret, hvad jeg foreslog, nemlig et forsvarspolitisk udvalg, havde der været et forum for drøftelse af disse ting, og så kunne det ærede medlem på et tidligere tidspunkt have været med i drøftelserne. Man kan ikke nu bagefter beklage sig over dette forhold, når man selv har afskåret sig fra på et tidligere tidspunkt at være med i drøftelserne.

Det ærede medlem hr. From var så inde på, hvorledes midlerne fordeltes mellem det, det ærede medlem kaldte administration, og det, det ærede medlem kaldte hjemmeværnets kampkraft og effektivitet. Jeg ved ikke, om vi kan trække en aldeles skarp grænse imellem de beløb, der går til det ene, og dem, der går til det andet, men ansættelser af instruktører — og det er det, det her overvejende drejer sig om — er da i alt fald, så vidt jeg kan se, et middel til at forøge hjemmeværnets effektivitet.

I øvrigt vil det vel være rimeligst, at vi i udvalget forelægger de mere detaljerede oplysninger på disse punkter, og det er vi naturligvis ikke alene i stand til, men også meget villige til fra forsvarsministeriets side.

Det ærede medlem spurgte, om det var meningen, at hjemmeværnets budget skulle reguleres efter løn- og prisudviklingen. I henhold til de aftaler, vi i sin tid traf ved forsvarsforliget, må jeg uden videre gå ud fra, at det også må gælde for hjemmeværnet. Det har for mig under forberedelserne overhovedet ikke været noget problem. På samme måde må det gælde for hjemmeværnet som for forsvaret i øvrigt, at medens man har, skal vi kalde det driftsudgifterne reguleret på den måde, så var vi enige om, at det, vi sammenfattede under begrebet investeringsudgifter, måtte man fra år til år tage standpunkt til ud fra det foreliggende behov og naturligvis ud fra en afvejning af, hvad man mente at kunne afsætte til disse forskellige områder.

Det ærede medlem rejste et meget kildent spørgsmål, nemlig spørgsmålet om hjemmeværnets distinktionering. Jeg skal ikke lægge skjul på, at dette spørgsmål har været fremme under de forberedende forhandlinger, og jeg skal heller ikke lægge skjul på, at jeg ville være meget glad, hvis jeg kunne få en, om jeg så må sige, vej-

ledende stillingtagen fra folketingets side; for medens jeg har forstået hjemmeværnsledelsens, i det mindste den militære hjemmeværnsledelses, synspunkt sådan, at man ønsker, at hjemmeværnet skal have værnenes distinktioner, og at det samme ønske gør sig gældende blandt hjemmeværnets faste befalingsmænd, ligger det straks lidt anderledes, når vi kommer frem til kompagnicheferne. Nogle kompagnichefer har meget varmt og indtrængende bedt mig om at måtte få de samme stjerner, som man har i hæren, og andre har syntes, at det var rart, om de havde deres egne. Det er den side af sagen; men dertil kommer, at man fra de tre værns side, mere eller mindre stærkt — det gælder dog ikke flyvevåbenet — og fra forsvarsstyrelsens side temmelig stærkt har frarådet ensartede distinktioner, så sagen ligger nok så kompliceret. Jeg vil derfor være meget taknemlig for, hvis det er muligt, at få en tilkendegivelse herfra.

Spørgsmålet om, hvorledes de lokale forsvarsbataljoner skal være, mener jeg er egnet til en drøftelse i udvalget. Deres oprettelse er måske ikke så nært forestående, som det ærede medlem tænker sig — og som jeg også godt kunne ønske mig — idet arbejdet med tilrettelæggelsen af værnenes organisations- og kommandostruktur har taget nogen tid.

Både det ærede medlem hr. From og andre ærede medlemmer omtaler kvindekorpserne, og det ærede medlem var endda inde på, at forslaget i så henseende skulle være dårligt forberedt. Den betragtning kan jeg ikke rigtig godkende. Det er jo dog ikke almindeligt ved fremsættelsen af et lovforslag, når det ikke ligefrem har været kommissionsbehandlet, at oplyse alle faser i de forhandlinger, som har ført frem til teksten, og jeg lægger ikke skjul på, at der var en uoverensstemmelse på dette punkt. Jeg sagde jo også, hvad det principielle i kvindekorpsernes ønske var, nemlig en større uafhængighed. Jeg har gjort mig anstrengelser for at nå en løsning, som kunne tilfredsstille til begge sider, eller lad mig sige til alle tre sider, nemlig ikke blot kvindekorpserne og hjemmeværnsledelsen, men også forsvarsstyrelsen, som man dog ikke kan se bort fra i denne sammenhæng. Det er ikke lykkedes for mig under de